

مجله شهریور ۹۹

سرزمین تیزهوش‌ها

مرجع آموزشی همه دانش‌آموزان باهوش سرزمینمان، ایران

مدیر مسئول: عادل طالبی

مدیر اجرایی: شیرین محمدی

صفحه‌آرا و طراح گرافیک: یاسمن مرادی

منبع: سایت تیزلند

تاریخ نشر: مرداد ۹۹

فهرست مطالب:

مدیریت زمان سر جلسه آزمون

چگونه با ۱۰ تکنیک ساده IQ را افزایش دهیم؟

آموزش در دوران کرونا

ترس‌های کودکان در سنین مختلف و نحوه صحیح برخورد با آنها

اشتباهات رایج زبان‌آموزان در یادگیری زبان انگلیسی

بی‌انگیزگی تحصیلی در دوران کرونا

مدرسه و آموزش مجازی در سال تحصیلی پیش رو

انواع اختلال‌های یادگیری و راه‌های شناسایی آنها

برای انتخاب مدرسه مجازی به چه معیارهایی باید توجه کنیم؟

در این مطلب نکاتی را مطرح می‌کنیم تا به کمک آنها به راحتی زمان خودتان را مدیریت کنید.

می‌کنند و نمی‌توانند به اندازه‌ای که مطالب را خوانده‌اند، به طور صحیح پاسخ دهند زیرا تست زدن با سرعت زیاد اگر قبلاً تمرین نشده باشد موجب می‌شود تا شما ناخواسته بی‌دقتی کنید و نکات ریز و کلیدی از دید شما دور بماند پس باید ذهن شما به این وضعیت عادت کند. نکته‌ی مهمی که در زدن تست‌های زمان‌دار مطرح است شیوه‌ی تمرین مناسب آن در خانه است. همانطور که می‌دانیم دانش‌آموزی که تا سال قبل در

جلسات امتحان صرفاً به

یک درس پاسخ می‌داده

است به یک باره باید

در جلسه‌ی آزمونی شرکت

کند که از تمام دروس

پرسش مطرح می‌شود

و زمان پاسخ‌گویی به

آن پرسش‌ها نیز بسیار

محدود است این رویداد

سبب می‌شود درصد

بالایی از داوطلبان در

جلسه‌ی آزمون دچار

خستگی ذهن خود

شوند که این امر سبب

می‌شود داوطلب نتواند

از تمام توانایی خود

بهرمند شود. از این رو به داوطلبان توصیه می‌شود در منزل

هم در هر نوبت حداقل سه درس را باهم تست بزنند تا علاوه

بر کنترل زمان تمرین انتقال ذهنی از یک درس به درس دیگر

فراهم آید تا با عادت کردن ذهنشان از خستگی آن در جلسات

آزمون جلوگیری شود.

توصیه می‌شود در شب‌های مشخص حدود ۳۰ تست از

قسمت‌های مختلف را در زمانی مطابق با استاندارد آزمون

پاسخ دهید. و نتایج آن را نیز نزد خود نگاه دارید. البته در

آزمون‌های ابتدایی می‌توانید مقدار کمی زمان بیشتری به خود

اختصاص دهید و سپس به مرور زمان طی چند آزمون آنرا

به زمان استاندارد برسانید.

مدیریت زمان از مهمترین کارهایی است که هر داوطلبی باید ابتدا در طول سال و در سر جلسه آزمون‌های آزمایشی تمرین کند تا به خوبی از اداره وقت بریباید و سوالی نباشد که در اثر کمبود وقت موفق به پاسخ‌گویی آن نشده باشد. در این زمینه نکاتی را مطرح می‌کنیم تا به کمک آن‌ها به راحتی زمان خودتان را مدیریت کنید. در این رقابت‌ها تنها دانش علمی داوطلب نمی‌تواند عامل موفقیت او شود. زیرا زمان شما برای

پاسخگویی به سوالات

محدود است و ممکن

است به دلیل کمبود

وقت، سوالاتی را که بلد

هستید نتوانید پاسخ دهید

بنابراین در اینجا دانستن

اصول مدیریت زمان

بسیار کمک کننده است.

پس باید در کنار یادگیری

و تمرین، به مدت زمانی

که شما صرف پاسخگویی

برای هر تست می‌کنید

توجه کنید. باید به مبحث

مدیریت زمان به عنوان

یکی از اصلی‌ترین فنون

موفقیت در آزمون توجه

ویژه داشته باشید. زدن تست‌های زمان‌دار از مهمترین اصول

مدیریت زمان در آزمون از مهمترین فواید تست زدن زمان‌دار

، افزایش سرعت و دقت و همچنین تطبیق داوطلب با شرایط

زمانی آزمون است. در این صورت شما می‌توانید سرعت

خود را نسبت به قبل سنجیده و بهبود دهید. از طرفی با تنظیم

وقت تست‌زنی خود برای هر دسته از پرسش‌ها قادر خواهید

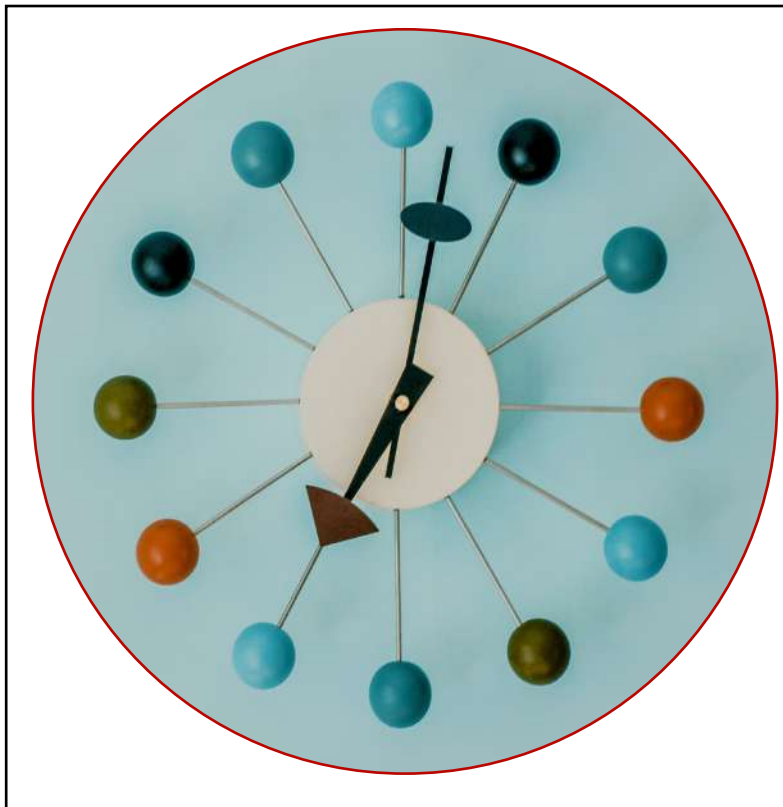
بود علاوه بر سرعت، از دقت بیشتر در پاسخگویی برخوردار

شوید. بیشتر داوطلبان با تکیه بر این مزیت از تمرین بیشتر،

احساس بی‌نیازی می‌کنند و اظهار می‌دارند (من برای

پاسخگویی وقت اضافه هم می‌آورم). اینگونه داوطلبان معمولاً

به دلیل سرعت زیاد و عدم تنظیم وقت در پاسخگویی بی‌دقتی

باید به این نکته نیز حتماً توجه کنید که تا قبل از اینکه یادگیری شما در مبحثی کامل نشده است و تست‌های آموزشی مربوط به آن درس را پاسخ نداده اید، سراغ تست‌های زمان‌دار نروید زیرا فقط موجب اتلاف وقت و انرژی شما می‌شود و هیچ سودی برای شما نخواهد داشت.

برای مدیریت زمان در آزمون سوالات آسان را اول پاسخ دهید توجه داشته باشید که همه سوالات از امتیاز برابر برخوردارند و داوطلبان با پاسخگویی به سوالات سخت و متوسط و آسان امتیاز برابر کسب می‌کنند پس بهتر است که به پاسخگویی سوالات سخت پافشاری نکنند و به سوالاتی که بلدند پاسخ دهند. بهتر است بین سوالاتی که به هیچ عنوان قادر به پاسخگویی آن نیستید و سوالاتی که وقت‌گیر هستند تمایز قائل شوید تا در صورتی که وقت اضافه آوردید بروید سراغ سوالاتی که وقت‌گیر بودند. حتماً در این باره علامت‌هایی رو مشخص کنید که این سوالات قابل شناسایی شوند بهتر است برای سوالاتی که بلد نیستید از علامت ضربدر و برای سوالاتی که نیاز به زمان بیشتری دارد علامت مثبت را بکار ببرید که در انتهای آزمون به این سوالات رجوع کنید.

بهتر است در ابتدا به سوالات درسی پاسخ دهید که به آن درس تسلط بیشتری دارید چون باعث می‌شود که اعتماد به نفستان بالا برود و با انرژی بیشتری به پاسخگویی درس‌های دیگر بپردازید و حتی می‌توانید در دروسی که نقطه قوت شما هستند وقت کمتری بگذارید. با پاسخ ندادن به چند تست روحیه خود را از دست ندهید. گاهی اوقات بعضی از داوطلبان با پاسخ ندادن به چند تست روحیه خود را از دست می‌دهند غافل از اینکه اگر سوالات سخت باشد برای همه داوطلبان سخت است.

با محیا کردن شرایط، مدیریت زمان را بهبود دهید

داوطلبان از ابتدا در منزل سعی کنند مسائل محاسباتی را در برگه‌های کوچک حل کنند چرا که در آزمون فضای بسیار کمی برای پاسخ‌گویی به سوالات وجود دارد و داوطلبان باید آمادگی کامل برای پاسخ‌گویی در همین فضاها را داشته باشند. بهتر است همیشه داوطلبان همراه خود ساعت مچی داشته باشند چرا که ممکن است در حوزه برگزاری آزمون شما ساعت دیواری وجود نداشته باشد و همین موضوع زمینه استرس و هدر رفتن وقت را برای شما به همراه داشته باشد.

روش ضربدر و منفی: سوال‌های آزمون را می‌توان به

۳ قسمت تقسیم کرد : جواب سوال یا راه‌حلش را

می‌دانید و برایتان آسان است. جواب سوال را می‌دانید

ولی سوال زمان‌بر است. جواب سوال رو نمی‌دانید.

نحوه پاسخ دادن به این سوالات در آزمون:

در حالت اول: جواب صحیح را انتخاب کرده و فوراً از

آن رد می‌شوید.

در حالت دوم: کنار سوال یک علامت ضربدر بگذارید.

در حالت سوم: کنار سوال یک علامت منفی بگذارید.

بدین صورت شما می‌توانید وقتتان را به طور متناسب تقسیم کنید و وقتتان را برای مدت طولانی روی یک سوال هدر ندهید. (پس وقتی سر جلسه آزمون به سوال سختی رسیدید زود از آن رد شوید چون کامپیوتر به خاطر حل‌یه سوال سخت به جای ۳ تا سوال ساده به ما امتیاز بیشتر که نمی‌ده)

برای خواندن مقاله کیوآر را اسکن کنید

چگونه با ۱۰ تکنیک ساده IQ را افزایش دهیم؟

اگر تا امروز فکر می کردید تنها عامل موثر بر بهره هوشی بالا (IQ)، وراثت است این مقاله را با دقت بخوانید.

جالب است بدانید از نظر ژنتیکی، میزان IQ مادر کودک، بهترین پیش بینی برای تخمین میزان هوش کودک خواهد بود. اما تنها حدود ۴۰ تا ۶۰ درصد از هوش مادر به کودکش می رسد و جالبتر این است که بعد از تولد فرزند، پدران نقش بسیار

مهمتری در بالا بردن ضریب هوشی آنها دارند. کودکانی

که زمان بیشتری را با پدر خود سپری می کنند ضریب

هوشی (IQ) بالاتری دارند. با اینکه ژنتیک نقش موثری در

تخمین میزان ضریب هوش افراد دارد، اما عوامل محیطی

می تواند تاثیر گذار باشد. طبق آمار، ضریب هوش نوزادان

در هنگام تولد کامل نیست و در طول زمان و حداکثر تا سن

۹ سالگی رشد می کند. از نظر ماریلین ووس ساوان، یکی از

افراد دارای بالاترین ضریب هوشی در جهان، ذهن می تواند

قوی تر شود، کش بیاید یا حجیم شود و امکان انجام معجزه

برای شما را فراهم کند.

ما در این مقاله، به شما ۱۰ روش ساده و کاربردی برای بهبود ضریب هوشی (IQ)،

تمرکز و افزایش خلاقیت را ارائه می دهیم.

۱. هوشمندان یادگیرید، خوب فکر کنید، تجزیه تحلیل کنید به این صورت که یک مطلب را به اجزای کوچکتری تبدیل کنید

عمق مطلب را درک و کشف کنید (تجزیه) و تمامی جوانب آن را بررسی کنید (تحلیل).

۲. از روش تدریس برای تثبیت آموخته هایتان استفاده کنید. برای شروع می توانید پس از تمرین و تسلط به مباحث یادگرفته شده

آنها را به دوستان و همکلاسی های خود آموزش دهید.

۳. با صدای بلند کتاب بخوانید، پادکست های صوتی گوش کنید.

۴. می توانید به مکان هایی که زمینه آشنایی شما با طرز فکر و ایده های آدم های باهوش را فراهم میکند بروید، سپس فکر کنید

و شما هم شروع به ایده پردازی کنید.

۵. بازی کنید. پیشنهاد می کنیم برای افزایش قدرت حل مسائل ریاضی، حدود یک ساعت در هفته شطرنج بازی کنید یا

مهارت های چالشی انجام دهید، برای شروع با چشمان بسته دوش بگیرید یا برای یادگیری نواختن یک ساز اقدام کنید.

۶. دفتر یادداشت روزانه داشته باشید این ابزار می تواند به شما کمک کنند اطلاعات زیادی را در مدت زمانی کوتاهی به خاطر

بسپارید. این ابزار یکی از عادت های افراد نابغه مثل نیوتن، انیشتین بوده جالب است بدانید آنها همه چیز را یادداشت می کردند.

یادداشت کردن به شما اجازه می دهد ایده های خود را ثبت کنید و آنها را تجزیه و تحلیل کنید.

۷. به اندازه کافی و با برنامه مشخص استراحت کنید روش پیشنهادی ما به شما این است که حدود ۲۰ دقیقه مطالعه کنید و

سپس یک استراحت کوتاه پنج الی ده دقیقه ای داشته باشید.

۸. هر روز ۳۰ دقیقه ورزش کنید ورزش های پیشنهادی ما برای شما یوگا و مدیتیشن برای افزایش تمرکز و رقص روی یک

خط برای تقویت مهارت چالشی می باشد یا اگر وقت کافی ندارید زیاد راه بروید و نفس های عمیقی بکشید.

۹. برنامه تغذیه‌ای مناسبی داشته باشید حتماً صبحانه بخورید از آنتی‌اکسیدان‌ها استفاده کنید.

آنتی‌اکسیدان‌ها از سلول‌های مغزی شما محافظت می‌کنند. بیشترین آنتی‌اکسیدان‌ها در خوراکی‌هایی مانند آلو، کشمش، سیر، کلم، توت فرنگی، اسفناج وجود دارد. از مصرف غذاهایی مانند پاستا، چیس، نان و شکر سفید خودداری کنید. این خوراکی‌ها می‌تواند شما را خسته و خواب‌آلود کند. استفاده از آنها باعث رخوت و بی‌انرژی بودن می‌شود و روند فکر کردن را مختل می‌کند به جای آن عسل، خرما، شکلات تلخ، ماهی و دانه‌های آجیل را جایگزین کنید.

۱۰. خواب کافی و با برنامه‌ریزی داشته باشید همانطور که می‌دانیم یک سوم از زندگی ما در خواب سپری می‌شود. حتماً باید برای خوابتان زمان‌بندی داشته باشید و زمان فعالیت ذهنی خود را بدانید.

با امتحان کردن و خوابیدن در ساعت‌های مختلف شبانه‌روز متوجه می‌شوید بدن شما به چند ساعت خواب نیاز دارد و در چه زمانی ذهن شما در بالاترین حد آمادگی وجود دارد سپس فعالیت‌های خود را در آن زمان‌ها انجام دهید.

همانطور که در متن مقاله گفته شد بخشی از ضریب هوشی IQ، به صورت ژنتیک و بخش بیشتر آن از طریق تغییر عوامل محیطی و تمرین قابل تغییر و بهبود است. این گام‌های کاربردی را به صورت روزانه به کار بگیرید و به طور مستمر انجام دهید، بعد از مدتی تفاوت بسیاری در افزایش قدرت ذهنی و بهبود محاسبات را در خود ببینید.

برای خواندن مقاله کیوآر را اسکن کنید

در این مطلب مشاور ما چند پیشنهاد به والدین برای مدیریت تحصیلی فرزندان مطرح می‌کند.

۳- در روزهای باقی مانده تابستان در برنامه درسی بین یک تا چهار برنامه ۲۵ دقیقه‌ای برای تمرین (پایه اول تا نهم) و دوره و مرور درس‌های اصلی پایه سال قبل اختصاص دهید و بعد از اجرای هر برنامه ۲۵ دقیقه‌ای امکان اجرای برنامه‌های تفریحی در منزل را فراهم نمایید.

۴- نکته اساسی نظم خواب در خانه و خانواده است و نمی‌توان گفت که بچه‌ها به موقع بخوابند. برای انجام هر برنامه‌ای ضروری است خواب نظم بگیرد. نظم خواب هم در خانواده به تمام اعضا وابسته است. پس والدین نیز در این زمینه باید همراهی لازم را داشته باشند.

۵- در طی سال تحصیلی نیز در عین فراهم نمودن امکانات آموزشی مورد نیاز و تهیه محتوای آموزشی مناسب، داشتن برنامه برای استفاده از این محتوا و حل تمرین و تکرار، نظارت و حمایت والدین لازم است. به ویژه در شروع یک پروژه آموزشی جدید. مثلاً وقتی یک فیلم آموزشی تهیه کرده‌اید اولین جلسه آن را به همراه فرزندان ببینید و به او در یادگیری و استفاده از فیلم و یادداشت برداری و ... کمک کنید.

۶- انتظارات خود را از مدارس تعدیل کنید و بپذیرید وقتی دانش آموز در محیط مدرسه حضور ندارد تاثیرگذاری مدرسه بسیار کاهش می‌یابد.

۷- هماهنگی بین والدین در موضوع میزان تلاش فرزند و ارزش و اهمیت تحصیل بسیار مهم است. قبل از فشار آوردن به فرزند خود با همسران در مورد شیوه اجرای کار و نظارت تحصیلی به توافق برسید تا مخالفت‌های گاه و بی‌گاه همسران آب را برای سوء استفاده فرزند، گل آلود نکند!

سال تحصیلی ۹۸-۹۹ با تمام پیچیدگی‌ها به سر آمده است و خوب یا بد اکثر دانش‌آموزان توانسته‌اند نمرات لازم را بگیرند و به پایه بالاتر بروند. در این میان والدین از همه بهتر می‌دانند تلاش‌های فرزندشان تا چه حد به نمراتی که گرفته مشابهت دارد. از این رو اغلب والدین نگران سال تحصیلی آینده و مشکلات آموزشی فرزندشان هستند. نگران آنچه فرزندشان با امکانات ناقص و بی‌انگیزگی دانش‌آموزان نتوانسته درست فرا بگیرد و در سال‌های آینده مطالب کتاب‌های درسی به آن مباحث وابسته است.

قطعاً بی‌توجهی و سهل‌انگاری به این فاصله عمیق می‌تواند در دروس‌های بعدی و افت تحصیلی به همراه داشته باشد. تصور اینکه «ما پدر و مادرها که کاری نمی‌توانیم انجام دهیم، مدرسه‌ها باید کاری انجام دهند» بزرگترین اشتباه است. متأسفانه به نظر می‌رسد سال تحصیلی ۹۹-۱۴۰۰ نیز سال پیچیده‌ای باشد و امکان دارد شرایط برای آموزش حضوری چندان مهیا نباشد یا در بهترین وضعیت بصورت زوج و فرد اجرا شود که باز به معنی عملکرد ۵۰ درصدی خواهد بود. حال یادگیری ناقص، در سال قبل را به یک یادگیری ۵۰ درصدی در سال جدید پیوند بزنید و تصور کنید دانش‌آموز در چه سطحی از یادگیری قرار خواهد داشت!

اگرچه شرایط سال تحصیلی بعد اصلاً قابل پیش‌بینی نیست اما موضوع چندان هم امیدوار کننده نیست پس با توجه به آنچه ممکن است رخ بدهد چند پیشنهاد می‌توان به والدین داشت تا در زمینه تحصیلی فرزندشان کار را مدیریت کنند:

۱- در ماه‌های باقی مانده تابستان و طی سال تحصیلی نمی‌توان به موضوع تحصیل و یادگیری فرزندان بی‌توجه بود که همراهی، نظارت و برنامه‌ریزی تحصیلی و مسالمت آمیز و به دور از تحقیر و فشار روانی لازمه آن خواهد بود.

۲- داشتن برنامه برای تمام فعالیت‌ها از خواب و بیداری تا فیلم و تلویزیون و فعالیت ورزشی و آموزش و تمرین درسی همگی باید زمان بندی‌های نسبی و مشخص داشته باشند. منعطف اما دائمی و همراه پیگیری و تشویق.

انگیزش در فرزندان در سال همراه با کرونا

یکی از موارد شایع که این روزها در رفتار فرزندان و اظهارات والدین دیده می‌شود، بی‌حوصلگی و بی‌انگیزگی در فرزندان است. اینکه بچه‌ها در هر رده سنی حوصله هیچ کاری را ندارند و بدتر از همه دائم خواب هستند یا تا نیمه شب بیدارند و روزها تا نزدیکی ظهر خواب هستند و حتی وعده‌های غذایی آنها هم نامنظم شده است.

اگر به دنبال ایجاد انگیزه در فرزندان و تغییر شیوه زندگی فعلی آنها هستیم باید ابتدا دیدگاه خودمان را نسبت به تغییر دهیم و به اوضاع کنونی جای انفعال و غر زدن باید دست به کار شویم و تغییر و تحولی در شیوه زندگی فعلی خود ایجاد کنیم. فقط یک پدر یا مادر با انگیزه می‌تواند خانواده با انرژی و با انگیزه ایجاد کند و والدین بی‌برنامه و سردرگم حتماً با فرزندان خود در ایجاد انگیزه دچار مشکل خواهد بود.

پیشنهادهای برای ایجاد تحول و انگیزه در خانواده:

تنظیم ساعت خواب	
فعالیت بدنی صبحگاهی و شامگاهی	
تهیه چک لیست کارهای روزانه برای خود و فرزندان	
انجام فعالیت‌های مشابه با فرزندان	
مدیریت استفاده از ابزارهای دیجیتال	

ترس‌های کودکان در سنین مختلف و نحوه صحیح برخورد با آنها

کودکان در سنین مختلف، با ترس‌های متفاوتی روبه‌رو هستند که می‌تواند بر حالات روحی و اعتماد به نفس آنها اثر منفی بگذارد. بعضی از این ترس‌ها طبیعی هستند و با بزرگ‌تر شدن کودک از بین می‌روند اما بعضی از آنها ممکن است تا سالیان سال در آنها باقی بمانند. در این مقاله، انواع ترس در کودکان را با توجه به سن آنها دسته‌بندی کرده‌ایم و راه‌حل‌هایی برای از بین بردن ترس‌های کودکان پیشنهاد داده‌ایم. با ما همراه باشید.

۱. غریبه‌ها

حتی نوزادان تازه متولد شده هم چهره‌ها را تشخیص می‌دهند و پدر و مادرشان را به غریبه‌ها ترجیح می‌دهند؛ اما شدیدترین اضطراب جدایی از ۶ تا ۸ ماهگی آغاز می‌شود. دکتر داون هوبنر، روان‌شناس، معتقد است که این ترس خوب است؛ زیرا باعث می‌شود زمانی که کودک تازه راه می‌افتد، از پدر و مادرش زیاد دور نشود. بیشتر کودکان وقتی به ۲ سالگی می‌رسند، این مرحله از ترس را پشت‌سر می‌گذارند اما احتمال دارد باز هم از دیدن چهره‌های غریبه در اطرافشان زیاد خوشحال نشوند.

۲. صداهای بلند

حواس پنج‌گانه کودکان هنوز خوب رشد نکرده‌اند. به همین دلیل، صداهای ناگهانی یا بلند آنها را می‌ترساند و باعث گریه آنها می‌شود. سیفون توالت، رعدوبرق و صدای بوق یا دزدگیر ماشین موقعیت‌هایی ترسناک برای کودکان زیر ۲ سال ایجاد می‌کنند. گاهی اوقات بعد از یکی دو بار ترس از صدای موردنظر، کودکان آن صدا را با مکان خاصی تداومی می‌کنند و حتی گاهی قبل از ورود به آن مکان، شروع به گریه می‌کنند.

۳. افراد در لباس مبدل

لباس‌های مبدل و افرادی که ماسک بر صورت دارند، می‌تواند کودکان زیر ۲ سال ترسناک باشد. آیا چنین فردی که شال‌وکلاه مشکی دارد، انسان است یا حیوان؟ این افراد مسلماً شبیه هیچ‌کدام از افرادی نیستند که کودک شما می‌شناسد و همین باعث می‌شود خطرناک به نظر برسند. حتی اگر شما هم لباس مبدل بپوشید یا ماسک بزنید، کودکان ممکن است شما را نشناسند.

بنابراین اگر با کلاه جادوگری یا بال وارد اتاقش شوید، شروع به گریه می‌کند.

رامحل: نکته کلیدی در اینجا، دل‌داری دادن است. کودک شما هنوز در حال ایجاد دلبستگی ایمن به شما است و واقعا نیاز دارد که بداند شما در کنارش هستید تا از او محافظت کنید. پس بهترین کاری که در چنین مواقعی می‌توانید انجام دهید، این است که کودکان را بلند کنید یا خودتان را تا سطح او پایین بیاورید، در آغوشش بگیرید، نوازشش کنید و به او بگویید: «چیزی نیست. مامان/بابا اینجا است.» گاهی اوقات وقتی می‌دانید که قرار است اتفاق ترسناکی بیفتد، می‌توانید از قبل به او هشدار دهید که مثلاً قرار است حالا صدای بلندی بشنود ولی جایش پیش شما امن است. سعی کنید احساسات خودتان را در این موقعیت کنترل کنید؛ زیرا اگر شما هم از گریه فرزندتان مضطرب شوید، کودکان این اضطراب شما را متوجه می‌شود و احساسات منفی در او تقویت می‌شود. پس آرامش خود را حفظ کنید تا وضع از این بدتر نشود. این‌گونه

باعث می‌شود تا دفعه بعدی که کودک‌تان با عامل محرکی مواجه شود، راحت‌تر بتواند آن را تحمل کند.

ترس های کودکان پیش دبستانی: ۳ تا ۴ سال

۱. سگ و دیگر حیوانات

مغز انسان طوری تنظیم شده است که در مقابل خطر به ما هشدار بدهد. سال‌ها قبل، این موضوع به معنی ترس از حمله گرگ یا پلنگ بود؛ پس کمی داهره در مقابل این دسته از حیوانات طبیعی است.

نوزادان و کودکان معمولاً از حیوانات می‌ترسند اما وقتی پای قوه تخیل هم به میان می‌آید، این ترس شدت بیشتری پیدا می‌کند. افکار خیالی درباره اینکه موجودی تیزپا و غیرقابل پیش‌بینی چه کارهایی می‌تواند انجام دهد، برای نمونه می‌تواند من را زمین بزند، چشمانم را بلیسد،

۲. تاریکی

بعد از سال‌ها خوابیدن با آرامش در تاریک‌ترین اتاق‌ها، ممکن است ناگهان کودک شما از سایه‌ها یا تاریکی اتاقش بترسد. او در همه لحظه‌ها، مشغول بررسی کردن محیط اطرافش است و چیزهایی را که می‌بیند در ذهنش حفظ می‌کند؛ به همین دلیل، برایش سخت است که نمی‌تواند چیزی را ببیند. در اینجا هم قوه تخیل کودک نقش مهمی دارد. کودک سایه‌ای می‌بیند یا صدایی می‌شنود و با خود فکر می‌کند که آن هیولا یا حیوانی درنده است.

۳. تغییر

در این سن، کودک به سختی تلاش می‌کند تا جهان اطرافش را بشناسد و بفهمد که دنیا چطور کار می‌کند. به همین دلیل روال‌های روزمره برای آنها بسیار مهم است؛ مثلاً اگر موهایتان را کوتاه کنید، مبلتان اتاق نشیمن را جابه‌جا کنید یا غذای جدیدی در بشقابش بگذارید، ممکن است تعادلش به هم بخورد. راحل: بین دوییدن برای نجات کودک‌تان و در کنار او بودن، تعادل ایجاد کنید تا کودک‌تان بتواند به شرایط عادت کند. فرض کنید که دخترتان از سگی که به او نزدیک می‌شود، ترسیده است. او را در آغوش بگیرید، دل‌داری دهید و چند دقیقه پیشش بمانید. درباره بزرگ‌بودن سگ با او صحبت کنید یا اجازه دهید که سگ پشت دست‌تان را بو کند. هر کاری می‌خواهید، انجام دهید؛ فقط از موقعیت فرار نکنید. بی‌شک دوست ندارید کودک‌تان اذیت شود اما اگر هرگز او

را با موقعیتی که از آن می‌ترسد روبه‌رو نکنید. این ترس برای او دائمی خواهد شد. مثل این است که به او بگویید: «بله، درست است؛ می‌دانم آن سگ خطرناک است و شاید تو نتوانی این موقعیت را کنترل کنی» در عین حال، با قرار دادن کودک‌تان در آن موقعیت، باعث می‌شود منطقه آرامش او وسعت پیدا کند.

ترس‌های کودکان در سن مدرسه: ۵ تا ۶ سال

۱. عصبانی کردن معلم

مدرسه تجربه‌ای نسبتاً جدید برای فرزند شما است و از آنجایی که هنوز قوانین و انتظارات دقیق را نمی‌داند، شاید بترسد که به اشتباه قوانین را زیر پا بگذارد.

احتمالاً او ترس خود را در داستان‌هایی که درباره کودک‌ان دیگر تعریف می‌کند، با شما در میان می‌گذارد. برای نمونه ممکن است بگوید: «امروز آدرین سر جایش نمی‌نشست و خانم معلم خیلی عصبانی شد و به او اجازه نداد برای زنگ تفریح به حیاط برود.» شاید هم می‌بیند که بچه‌های دیگر تنبیه می‌شوند و می‌ترسد که این اتفاق برای خودش هم بیفتد.

۲. بیمار شدن یا آسیب دیدن

زمانی را به خاطر بیاورید که وقتی کودک‌تان زمین می‌خورد، فقط کافی بود دست یا پای آسیب‌دیده‌اش را ببوسید تا همه چیز بهتر شود؟ دیگر این‌طور نیست. ترس از بیمار یا زخمی شدن در این سن چند دلیل دارد: در این سن نه تنها کودک شما بیشتر با محیط اطرافش آشنا می‌شود، برای نمونه صحنه‌ای را می‌بیند و حس می‌کند که دوستش از تاب می‌افتد و لیش زخمی می‌شود، بلکه حافظه‌اش هم به‌حدی رشد کرده است که آخرین باری که بیمار شده و به اورژانس رفته بود را کاملاً به یاد داشته باشد.

۳. خواب بد

کودک شما هنوز در حال درک این نکته است که چه چیزی واقعی است و چه چیزی نیست هنوز هم خیلی از مهدکودک‌ها از تک‌شاخ‌ها و پری‌ها صحبت می‌کنند. پس، وقتی خواب بد می‌بیند، آن‌قدر برایش واقعی است که تصور می‌کند واقعا اتفاق افتاده است. این تمایز ندادن صحیح واقعیت، بخشی از رشد طبیعی مغز است و شاید به همین دلیل است که هنوز بازی‌ها و دوست‌های خیالی زیادی دارد.

۳. چیزهای ترسناک

هر قدر هم که فرزند شما بزرگ شده و عاقل باشد، هنوز هم قوه تخیل فعالی دارد و عنکبوت، جادوگر و روح می‌توانند برایش عجیب یا ترسناک باشند. در کم‌د یا سایه تاریکی زیر تخت، می‌تواند تخیل آنها را تحریک کند. ترس از بعضی از حیوانات مانند مار یا عنکبوت خیلی هم ریشه در تخیل کودک ندارد و واقعیت است؛ زیرا بعضی از حیوانات می‌توانند به کودکان آسیب برسانند و بچه‌های بزرگتر این موضوع را می‌فهمند. درک تفاوت بین ترس‌های واقعی و ترس‌های خیالی می‌تواند برای کنترل ترس در آنها بسیار مفید باشد.

رامحل: حقایق را جمع‌آوری کنید. برای نمونه، اگر طوفان و آب‌وهوای بد فرزند شما را نگران می‌کند، چند دقیقه وقت بگذارید و درباره طوفان به او توضیح بدهید. می‌توانید فهرستی از ترس‌های او تهیه کنید و سپس نکاتی را که باید به او بگویید، در سمت دیگر آن بنویسید. برای نمونه، شاید متوجه شده باشید که در منطقه‌ای که شما زندگی می‌کنید، زیاد سیل نمی‌آید یا اگر قرار باشد سیل بیاید، از قبل در هواشناسی اخطار داده می‌شود تا مردم بتوانند در خانه‌هایشان در امان بمانند. احتیاط کنید. درباره مسائل دشوار دروغ نگویند. اتفاقات بد در همه‌جای جهان رخ می‌دهند و کودک شما این را می‌داند. درست است که شما می‌خواهید از او محافظت کنید، اما اگر متوجه شود که حقیقت را به او نمی‌گویید، در آینده اعتمادش به شما را از دست خواهد داد. همیشه به او یادآوری کنید که هروقت اتفاق بدی بیفتد، افرادی هستند که برای کمک خواهند آمد: افرادی مانند آتش‌نشان‌ها، پلیس و نیروهای امدادی.

رامحل: با او همدلی کنید و البته واقعیت را برایش توضیح دهید. برای نمونه، بعد از خواب بد، کودکان را دل‌داری دهید. سپس توضیح دهید که رویاها داستان‌هایی هستند که ذهن ما شب‌ها می‌سازد، حقیقت ندارند و می‌توانند خوب، بد، مسخره یا ترسناک باشند؛ اما هر قدر هم که ترس او به نظر شما احمقانه باشد، نباید آن را رد کنید و بگویید که «هیچی نیست». این‌گونه رفتار شما به کودکان این پیام را می‌رساند که احساساتش اشتباه هستند و این موضوع باعث می‌شود که قابلیت او برای مدیریت و واکنش نشان دادن به احساسات منفی‌اش در آینده آسیب ببیند. دکتر چانسکی، روان‌شناس کودک، پیشنهاد می‌دهد که از کودک بخواهید چهار در روی کاغذی نقاشی کند و بعد بالای هر در، تصویری از چیزهای مورد علاقه‌اش بکشد، مانند کاپ‌کیک، پدربزرگ، اسباب‌بازی مورد علاقه‌اش و ساحل دریا. سپس قبل از خواب، از او بخواهید یکی از این درها را انتخاب کند و وارد آن شود و تا وقتی خوابش ببرد، به آن فکر کند.

ترس های کودکان بزرگتر: ۷ سال به بالا

۱. تراژدی‌های ناگهانی

کودک شما روز به روز بیشتر با دنیای اطرافش آشنا می‌شود. او دیگر گزارش‌های هواشناسی، رویدادهای اخبار و اتفاقات بدی را که در سراسر جهان، در حال رخ دادن است، درک می‌کند. اما او هنوز درک درستی از موضوعاتی مانند تصادف اتومبیل، طوفان، زلزله یا حمله‌های تروریستی ندارد. اگر خبری از طوفان بشنود، ممکن است تصور کند که طوفان در حیاط خانه او رخ داده است.

۲. بیمار شدن یا ازدنیارفتن شما

به نظر می‌رسد که این روزها افکار مخوف زیادی در ذهن کودک شما می‌گذرند. کودکان در ۷ سالگی سوالات زیادی درباره مرگ می‌پرسند. آنها نهمتها حالا دیگر به اندازه‌ای بزرگ هستند که مفاهیم انتزاعی مانند مرگ را درک کنند، بلکه شاید حتی فردی را هم در خانواده از دست داده و این تجربه را از نزدیک حس کرده باشند. در ضمن، آنها حالا دیگر به اندازه‌ای بزرگ هستند که بدانند پدر و مادر خدا نیستند و می‌توانند از دنیا بروند.

اشتباهات رایج زبان‌آموزان در یادگیری انگلیسی

آیا تازه شروع به یادگیری زبان انگلیسی کرده‌اید؟ ممکن است مرتکب اشتباهاتی شوید که یادگیری زبان را برایتان دشوارتر کند. در این مقاله می‌خواهیم مهم‌ترین اشتباهات رایج زبان‌آموزان و راه‌های برای پیشگیری از این اشتباهات را بررسی کنیم. آگاه بودن از این اشتباهات می‌تواند کارتان را ساده‌تر کند. با ما همراه باشید.

بخش اول: اشتباهات رایج زبان‌آموزان در روند یادگیری

۱. ترس از صحبت کردن

بزرگ‌ترین اشتباهی که زبان‌آموزان مرتکب می‌شوند این است که خیلی به خودشان سخت می‌گیرند. این سخت‌گیری باعث می‌شود اعتماد به نفس شان از این هم کمتر شود. برای موفق شدن در یادگیری زبان دوم باید به خودتان اعتماد داشته باشید و نباید از صحبت کردن بترسید و خجالت بکشید. همیشه این موضوع را در نظر داشته باشید که همین‌که زبانی به‌غیر از زبان مادری‌تان می‌دانید، یک قدم از افراد دیگر جلوتر هستید. همین موضوع خیلی از افراد را تحت‌تاثیر قرار می‌دهد. یادتان باشد که حرف زدن، بدون ترس از اشتباه، مهم‌ترین گام در یادگیری زبان خارجی است و شما برای آموختن باید تمرین کنید؛ پس اگر بخواهید عقب بکشید، تجربه کافی را به دست نخواهید آورد.

بنی لوئیس نویسنده‌ای است که به چند زبان صحبت می‌کند. او می‌گوید: «از همان روز اولی که شروع به یادگیری زبان جدیدی می‌کنید، باید تلاش کنید به آن زبان صحبت کنید.» اما به نکته مهمی اشاره می‌کند. صحبت کردن یا همان به اصطلاح اسپیکینگ مانند دوچرخه‌سواری یا شنا مهارتی

است که آن را با تمرین و تکرار یاد می‌گیرید؛ پس فقط بر یادگیری گرامر و لغات جدید تمرکز نکنید و صحبت کردن را خیلی زود شروع کنید.

شما به عنوان فردی مبتدی هر قدر زودتر حرف زدن را آغاز کنید، برایتان بهتر است. وقتی مهارت اسپیکینگ را تمرین می‌کنید، نباید آن قدر بر تلفظ تمرکز کنید که آهنگ کلمه‌ها و جمله‌ها را فراموش کنید. در زبان انگلیسی، استرس معمولاً روی کلمات کلیدی در جمله قرار می‌گیرد و کلماتی که کمتر اهمیت دارند مانند حروف اضافه یا حروف تعریف استرس

نمی‌گیرند. همین آهنگ است که صحبت کردن شما را جذاب می‌کند. اگر آهنگ جمله‌ها را رعایت نکنید، شنونده خیلی زود کسل می‌شود و دیگر به شما گوش نمی‌کند.

برای پیدا کردن استرس کلمات و در نتیجه، رسیدن به آهنگ جملات باید تا می‌توانید مهارت گوش دادن خود را تقویت کنید. برای این کار باید تا می‌توانید رادیو، تلویزیون، فیلم، سریال، پادکست و ترانه گوش کنید. این دو مهارت به شدت به هم وابسته هستند و بدون تمرین مهارت گوش دادن، نمی‌توانید مهارت اسپیکینگ را تقویت کنید.

۲. ترجمه مستقیم از زبان مادری.

یکی دیگر از اشتباهات مهمی که زبان‌آموزان مرتکب می‌شوند این است که دائماً می‌خواهند زبان دوم را به زبان مادری ترجمه کنند. با این‌گونه ترجمه‌کردن، فقط خودتان را گیج می‌کنید. هر زبان ساختاری متفاوت، روشی متفاوت برای صرف فعل دارد و از زمان‌ها به روش متفاوتی استفاده می‌کند. به‌علاوه، نباید فراموش کنیم که زبان محاوره‌ای، استعاره‌ها و اصطلاحات در هر زبانی متفاوت هستند. بهترین راه برای آموختن زبان دوم، مشاهده زندگی روزمره مردم آن زبان بدون ترجمه مستقیم به زبان مادری است. با این روش شما ابتدا با فرهنگ زبان موردنظر آشنا می‌شوید و سپس می‌توانید بفهمید که آن زبان چگونه کار می‌کند.

۳. انجام‌دادن تمرین و مرور مطالبی که آموخته‌اید.

خیلی از زبان‌آموزان به‌سختی مطالبی را که آموختند به خاطر می‌آورند. شاید روزی ده کلمه می‌آموزند؛ اما روز بعد فقط یکی از آنها را به یاد می‌آورند. شاید هم مدت‌زمان زیادی برای آموختن حال کامل صرف می‌کنند؛ اما وقتی در حال صحبت‌کردن هستند، ناگهان یادشان می‌رود چگونه باید از این ساختار گرامری در جمله استفاده کنند. اولین چیزی که باید به شما بگویم این است که فراموش‌کردن کاملاً طبیعی است. ما انسان هستیم نه کامپیوتر، و وقتی در مقابل حجم گسترده‌ای از اطلاعات قرار می‌گیریم نمی‌توانیم همه‌چیز را به‌خوبی به خاطر بسپاریم؛ اما با انجام‌دادن دو کار می‌توانید به خودتان کمک کنید تا مطالب را بهتر به خاطر بسپارید: تمرین و مرور.

تمرین

تمرین‌کردن مهم است، چون دو راه برای استفاده از زبان وجود دارد: یکی از این راه‌ها به‌صورت منفعلانه است، مانند مهارت گوش‌دادن و خواندن. این دو زمانی اتفاق می‌افتند که فرد دیگری از زبان استفاده می‌کند و شما فقط دریافت‌کننده پیام هستید و سعی می‌کنید آن را درک کنید. روش دیگر یادگیری زبان به‌صورت فعالانه است، یعنی صحبت‌کردن و نوشتن. این دو هم زمانی اتفاق می‌افتند که شما از زبان انگلیسی استفاده می‌کنید و برای بیان ایده‌های خودتان جمله و پاراگراف می‌سازید. اشتباهی که خیلی از زبان‌آموزان مرتکب می‌شوند این است که فقط و فقط درس می‌خوانند.

آنها کتاب می‌خوانند، به رادیو و پادکست گوش می‌کنند و حتی ویدئو نگاه می‌کنند یا در کلاس شرکت می‌کنند؛ اما همه این فعالیت‌ها منفعلانه هستند. شما باید به‌صورت فعالانه هم از زبان انگلیسی استفاده کنید. همین‌طور که در مورد روش دوم یادگیری زبان هم گفتیم، باید صحبت کنید و تا می‌توانید بنویسید. اگر به‌تازگی کلمه جدیدی آموخته‌اید، با آن کلمه جمله بسازید. اگر به‌تازگی زمان گذشته را آموخته‌اید، سعی کنید داستانی را در زمان گذشته تعریف کنید. تمرین فعالانه زبان راهی فوق‌العاده برای افزایش اعتمادبه‌نفس و به‌خاطر‌سپردن اطلاعاتی است که دریافت می‌کنید. مرور راه دیگری که به شما کمک می‌کند تا مطالب را به‌خاطر بسپارید، مرور‌کردن است. ثابت شده است که وقتی ما به‌طور مرتب مرور می‌کنیم، می‌توانیم اطلاعات را بهتر در ذهنمان نگه داریم. مرور‌کردن می‌تواند شامل چند بار نگاه‌کردن یک فیلم باشد یا اینکه فقط به جزوه‌هایمان نگاهی بیندازیم تا مطالبی را که قبلاً خوانده‌ایم، یادآوری کنیم. با انجام‌دادن کارهای زیر می‌توانید مرور‌کردن را تبدیل به عادت کنید: هر بار که می‌خواهید درس جدیدی را مطالعه کنید، قبل از آن، چند دقیقه‌ای را صرف مرور مطالبی کنید که در جلسه‌های گذشته آموخته‌اید.

یک بار در هفته، هیچ مطلب جدیدی نخوانید. به‌جای آن، تمامی مطالبی را که در هفته گذشته خوانده‌اید، مرور کنید.

۴. تمرکز بیش از اندازه بر بخش‌هایی از زبان انگلیسی و نادیده‌گرفتن دیگر بخش‌ها اگر می‌خواهید در زبان انگلیسی مهارت پیدا کنید، باید در همه بخش‌های آن

خوب باشید:

خواندن؛ نوشتن؛ صحبت‌کردن؛ گوش‌دادن؛ گرامر؛ لغات.

خیلی از زبان‌آموزان بر بعضی از بخش‌های زبان خیلی تمرکز می‌کنند و در نتیجه، در بقیه موارد ضعیف می‌شوند. بنابراین، شاید در انجام تمرین‌های گرامر عالی باشید، اما ممکن است مهارت گوش‌دادنتان واقعاً بد باشد. شاید هم در خواندن خوب باشید، ولی نتوانید صحبت کنید. باید در همه بخش‌های انگلیسی تعادل ایجاد کنید؛ مثلاً می‌توانید هر روز هفته را به تمرین یک مهارت اختصاص دهید.

۵. ایجاد وقفه در فرایند یادگیری

دو زبان‌آموز را تصور کنید: اولی زبان‌آموزی است که از سطح مبتدی شروع می‌کند و هیچ چیزی نمی‌داند؛ اما پشتکار خوبی دارد، هر روز در کلاس‌ها شرکت می‌کند و یک‌ونیم سال یا حتی دو سال کلاس‌هایش را بی‌وقفه سپری می‌کند. حالا در مقابل این زبان‌آموز، فرد دیگری را تصور کنید که زبان را از سطح متوسط آغاز می‌کند ولی خیلی از جلسات غیبت دارد، تمرین نمی‌کند و بعد از شش ماه کلاس را رها می‌کند و دوباره بعد از وقفه چندماهه به کلاس بر می‌گردد. به نظر شما کدام‌یک از این دو پیشرفت می‌کند و می‌تواند به سطح قابل‌قبولی در همه این مهارت‌ها برسد؟

مطمئناً زبان‌آموز اول، بعد از مدتی، حتی می‌تواند از زبان‌آموز دوم هم پیشی بگیرد و البته، زبان‌آموز دوم شاید هیچ‌وقت نتواند به سطح قابل‌قبولی برسد. تداوم و پشتکار اصل بسیار مهمی در آموزش هر مهارتی از جمله مهارت زبان‌های خارجی است. همچنین، فراموش نکنیم که زبان‌فرار است و حتی بعد از اینکه به سطح خوبی رسیدید، باید تمرین و تکرار داشته باشید.

۶. لذت‌بردن از درس‌خواندن

آموختن و استادشدن در زبان خارجی سال‌ها زمان می‌برد؛ بنابراین، خیلی مهم است که از یادگیری زبان لذت ببرید، مثلاً:

کتاب‌هایی را که به نظرتان جالب نیستند نخوانید؛ فیلم‌هایی را که دوست ندارید نبینید؛ از برنامه‌ها و نرم‌افزارهایی که به نظرتان گیج‌کننده می‌آیند، استفاده نکنید. اگر این توصیه‌ها را انجام ندهید، از آموختن زبان انگلیسی نفرت پیدا می‌کنید و هیچ پیشرفتی در آن نخواهید داشت.

در عوض، توصیه می‌کنیم که زبان انگلیسی را با روشی بیاموزید که دوستش دارید و از آن لذت می‌برید. این روش می‌تواند تماشای فیلم و سریال‌هایی که دوست دارید، خواندن کتاب‌هایی که از آنها لذت می‌برید، گوش‌دادن به موسیقی موردعلاقه‌تان، آشناسدن و پیدا کردن دوست‌های جدید و تمرین اسپیکینگ و حتی انجام بازی‌ها و برنامه‌های مورد علاقه‌تان باشد. همچنین، وقتی می‌خواهید به زبان انگلیسی صحبت کنید یا بخوانید یا گوش کنید، حتماً موضوع‌هایی را انتخاب

کنید که به آنها علاقه دارید. زبان‌آموزان با هم فرق دارند و هرکدام به روش‌های خاص خودشان یاد می‌گیرند. شما هم باید بهترین و آسان‌ترین راه را برای یادگیری پیدا کنید. این نکته به نکته قبلی هم مربوط می‌شود: وقتی کاری را انجام می‌دهید که دوست دارید، احتمال اینکه در آن پشتکار داشته باشید و رهایش نکنید، بیشتر است.

بخش دوم: پرهیز از اشتباهات رایج زبان‌آموزان در یادگیری زبان انگلیسی

یکی از راه‌هایی که می‌توان به شما زبان‌آموزان کمک کند، یادگرفتن از اشتباهات دیگران است. اشتباهات رایجی در زبان انگلیسی وجود دارند که بیشتر زبان‌آموزان مرتکب می‌شوند و اگر شما آنها را بشناسید و سعی کنید از آنها پرهیزید، مطمئناً می‌توانید یک سطح، خودتان را بالا بکشانید. در ادامه این اشتباهات را باهم مرور می‌کنیم.

۱. حروف تعریف

استفاده درست از حروف تعریف معین و نامعین در زبان انگلیسی (a, the و an) شاید حتی برای انگلیسی‌زبان‌ها هم دشوار باشد. «The» برای کلمه‌هایی به کار می‌رود که هم برای خواننده و هم نویسنده آشنا هستند و «a» برای کلمه‌هایی استفاده می‌شود که درمورد آنها اطلاعاتی نداریم. گرامر مربوط به حروف تعریف، پیچیده است و به فقط به این مورد ختم نمی‌شود. برای اینکه بتوانید به آن مسلط شوید، باید تا می‌توانید، تمرین‌های مربوط به آنها را انجام دهید.

۲. اسم‌های غیرقابل‌شمارش

در زبان انگلیسی کلمات مفردی وجود دارند که برای معانی جمع به کار می‌روند. کلمه‌هایی مانند advice, news, water, garbage و این دسته کلمه‌ها هستند. باید به خاطر داشته باشید که این کلمه‌ها «s» جمع نمی‌گیرند و همیشه با فعل مفرد استفاده می‌شوند.

۳. قیدها و صفت‌ها

خیلی از زبان‌آموزان معمولاً قید و صفت را به‌جای هم استفاده می‌کنند. شاید یکی از گیج‌کننده‌ترین آنها تفاوت good و well باشد. good صفت است و اسم را توصیف می‌کند؛ درحالی‌که well قید است و فعل را توصیف می‌کند.

۴. حروف اضافه

حروف اضافه در همه زبان‌ها دشوار هستند و در هر زبانی به شکل متفاوتی از حروف اضافه استفاده می‌شود. پس اگر سعی کنید حروف اضافه زبان انگلیسی را براساس زبان مادری‌تان استفاده کنید، حتما دچار اشتباه خواهید شد. مثلا در زبان انگلیسی حرف اضافه «in» هم برای فضاهای بسته و هم برای دوره‌های زمانی، «at» برای زمان یا مکانی مشخص و «on» برای توصیف سطح چیزی استفاده می‌شود.

۵. ترتیب کلمه‌ها در جمله

در انگلیسی ترتیب کلمه‌ها به صورت فاعل+فعل+مفعول است ولی در زبان فارسی فاعل+مفعول+فعل است. در زبان انگلیسی، برخلاف زبان فارسی، فاعل باید در جمله ذکر شود.

۶. ضمائر

به کار بردن «he» و «she» به جای هم، یکی دیگر از اشتباهات رایج زبان آموزان است. در بعضی از زبان‌ها مثل زبان فارسی تفاوتی بین فاعل مذکر و مونث وجود ندارد و این مورد ممکن است در خیلی از مواقع گیج‌کننده باشد.

۷. سوم شخص مفرد

در کل استفاده از «S» چه در کلمه‌های جمع، چه برای سوم شخص و چه برای مالکیت یکی از اصلی‌ترین اشتباهات رایج زبان آموزان است و حتی خیلی از زبان‌آموزان در سطوح پیشرفته هم گاهی از S سوم شخص استفاده نمی‌کنند.

۸. S مالکیت به همراه آپوستروف

آپوستروف (یا) به همراه S برای نشان دادن مالکیت ضروری است؛ ولی خیلی از زبان‌آموزان از آن به درستی استفاده نمی‌کنند.

۹. استفاده از حروف بزرگ

استفاده از حروف بزرگ در زبان انگلیسی قواعد خاص خودش را دارد و زبان‌آموزان باید آن را به درستی یاد بگیرند. چون ما در زبان فارسی از حروف بزرگ استفاده نمی‌کنیم، این مورد می‌تواند برای خیلی از افراد گیج‌کننده باشد. در موارد زیر، از حروف بزرگ استفاده می‌کنیم: در ابتدای جمله؛ برای اسامی خاص، شهرها و کشورها؛ روزهای هفته، ماه‌ها. خرید منابع آموزشی زبان انگلیسی از ارزان‌ترین فروشنده

برای خواندن مقاله کیوآر را اسکن کنید

انگیزه برای یادگرفتن و رشد کردن و بهتر شدن از موضوعات مهم در تمام دنیاست. آموزش و پرورش در تمام نقاط دنیا به دنبال ایجاد انگیزش در کودکان و نوجوانان است و کشور ما و دانش‌آموزان ما هم با این مشکل مواجه است شاید با شدت بیشتر. چرا که روش‌ها و محتوای آموزشی هم در کشور ما از طرف دانش‌آموزان و حتی والدین چندان مورد قبول و پذیرش نیست.

اما در این دوران و تعطیلی تمامی مراکز آموزشی قطعاً حفظ انگیزه و روحیه تلاش در دانش‌آموزان هدف تمامی والدین و مسئولان آموزشی است.

نکته‌ی مهم این است که بدانیم موضوع انگیزه با هیجان‌های زودگذر متفاوت است و حرف‌های هیجانی و جملات به اصطلاح انگیزشی دردی از ما دوا نخواهد کرد. انگیزه با نگرش ما نسبت به موضوع و دیدگاه ما از آن در آینده رابطه دارد. مثلاً اگر دانش‌آموزی تصور کند با درس خواندن اتفاق جذابی در آینده برای او خواهد افتاد قطعاً علاقه چندانی به گرفتن نمرات بهتر یا انجام تکالیف نخواهد داشت. حال اگر ما برای چند روز او را هیجان زده کنیم و برای یادگیری تحریک کنیم باز هم پس از فراموشی آن حرف‌های جذاب، فرد حوصله انجام کار ندارد و بی‌انگیزه است. انگیزش در فرزندان به شدت به فضای روانی خانواده مرتبط است و برخوردهای اعضای خانواده و نگرش آنها به آموزش می‌تواند در تمام مسیر دانش‌آموزی اثرگذار باشد. پس قدم اول در ایجاد علاقه و انگیزه برای یادگیری و مطالعه و آموزش رفتار پدر و مادر حتی خواهر و برادر بزرگتر است.

وقتی مادر خانواده از اول صبح که بیدار می‌شود تلویزیون را روشن می‌کند و دائم درگیر دیدن سریال و دنبال کردن برنامه‌های ماهواره است چرا فرزند باید تصور کند زمان چیز مهمی است و برای استفاده از آن باید برنامه داشت و یادگیری از اصول زندگی انسانهاست. خواسته یا ناخواسته عمده دانش‌آموزانی که در این فضا رشد می‌کنند درگیر مسائل کم ارزش خواهند بود و هدفگذاری یا برنامه مشخصی برای آینده نخواهند داشت. پس شاید اولین گام برای ایجاد انگیزش و روحیه سخت کوشی و مدیریت زمان و هدفمندی تغییر در سبک زندگی خانواده است. قطعاً در این شرایط استفاده از فیلم و سریال و تلویزیون جزو تنها تفریحات باقی مانده برای خانواده‌هاست اما زمان‌بندی مشخص و حتی افزودن فیلم‌های مستند، علمی، علمی‌تخیلی به برنامه روزانه یا هفتگی می‌تواند به شدت در ایجاد نگرش و حتی تعیین هدف برای فرزندان مفید باشد. متأسفانه بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌ها علاوه بر بدآموزی هیچ چالشی برای ذهن فرد ایجاد نمی‌کنند و در تعیین هویت و هدف نوجوان و کودک هم موثر نیستند. توصیه‌ی تمام کارشناسان این است که برای جهت دادن به ذهن کودکان و نوجوانان می‌توان از فیلم‌ها و محتواهای منتخب استفاده کرد. یعنی برای ایجاد انگیزه و تقویت هدف و ایجاد الگو در نوجوانان می‌توانید با جستجو در اینترنت پس از مطالعه دیدگاه منتقدان نسبت به آن فیلم یا محتوا تصمیم به انتخاب آن نمایید و مشترکاً با فرزند خود آن را تماشا کنید. اقدام به مطالعه و هدیه دادن کتاب هم می‌تواند بسیار به موضوع یادگیری و هدفمندی کمک کند. حتی هدیه دادن کتاب‌هایی در راستای علاقه فرزندان هم می‌تواند مهم باشد. مثلاً اگر فرزند شما به درآمدزایی و تجارت علاقه دارد کتاب «ذهن ثروتمند» را به او هدیه بدهید یا اگر به اتومبیل علاقه دارد کتاب یا مجله مرتبط به او هدیه دهید. کتاب‌هایی درباره کامپیوتر، موبایل، نگهداری از حیوانات و ... که می‌تواند باعث هدفمندی و ارتباط بهتر او با شما شود.

بیماری کرونا در جهان شیوه های ارائه خدمات آموزشی را دگرگون نمود و در سال تحصیلی جدید مدارس و مراکز

آموزشی به اجبار باید نحوه فعالیت خود را تغییر دهند. بخوانید

ندارد. موضوع تجهیزات و زیر ساخت و ابزار در این جریان آموزشی جدید بسیار تعیین کننده خواهد بود به طوری که بسیاری از مراکز آموزشی با تجهیز استودیوهای تولید محتوا خود را برای تدریس آنلاین در سال جدید آماده کرده اند و در شهرهای بزرگ با توجه به ناامیدی به تشکیل کلاس های حضوری، خانواده ها نیز به سمت مدرسه آنلاین یا مدرسه مجازی جذب شده اند و فارغ از دوری و نزدیکی ترجیح می دهند فرزندشان در منزل از تدریس اثر بخش تر و منظم تر و با شیوه تعاملی بهره مند شود. در شرایط فعلی حتماً بزودی تغییر ذائقه دانش آموزان را نیز شاهد خواهیم بود و چه بسا در آینده نزدیک هم شیوه های آموزش تا حدی بر بستر وب و نرم افزارهای فعلی باقی بماند. اما چیزی که مسلم است اینکه در سال تحصیلی جاری آموزش تمام عیاری در مدارس به صورت حضوری وجود نخواهد داشت و با امکانات بسیار ضعیف آموزش و پرورش، شبکه شاد و ... والدین خود باید به فکر تامین نواقص آموزشی فرزندشان باشند. خوشبختانه بدون در نظر گرفتن موقعیت شهری و روستایی همه فرزندان ایران با دقت و پیگیری می توانند آموزش های آنلاین خوبی را امسال با قیمت های حداقلی در اختیار داشته باشند. در نهایت به مدیران آموزشی باید پیشنهاد داد که امسال با تغییرات حداکثری در زیر ساخت ها و امکانات و تجهیزات مدرسه (یعنی فراهم کردن امکان آموزش مجازی برای دانش آموزان از طریق کلاس آنلاین، آزمون آنلاین و خدمات غیرحضوری) امکان ایجاد رضایت فراهم خواهد شد و با نگرش های سنتی و بی توجهی به تغییرات در حیطه آموزش خسارات جبران ناپذیر بوجود خواهد آمد. به والدین هم می توان توصیه کرد که کمی ریسک پذیری و تصمیم جدی تر به دور از بی توجهی برای سال پیش رو نیاز است. صرف وقت و نظارت و همراهی در شیوه یادگیری و مهارت انجام تکلیف و مطالعه فرزندان نیز از اولویت های امسال خواهد بود. تغییرات بسیار بزرگی در راه است و باید خود را برای آن آماده کنیم...

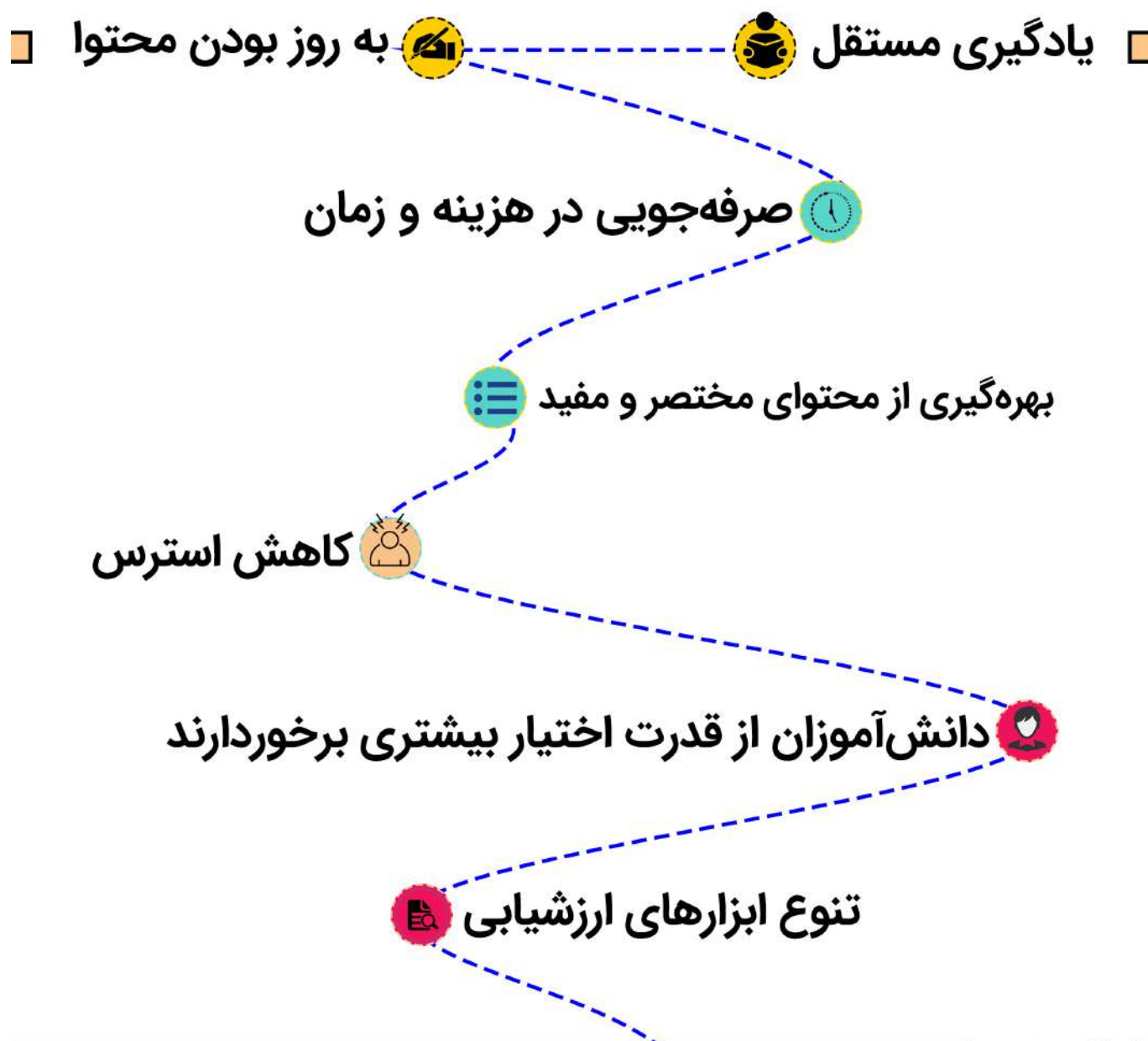
در نمایشگاه الکامپ سال ۹۸ در یکی از نشست های علمی عنوان شد که در ۱۰ سال آینده بسیاری از شغل ها یا از بین می روند یا نحوه ارائه آنها متفاوت خواهد شد. یکی از این مشاغل و خدمات جریان آموزش در دنیا خواهد بود. جالب است که موضوع همه گیری بیماری کرونا در جهان و در کشور ما به نظر شیوه های ارائه خدمات آموزشی را به یکباره دگرگون نمود و در سال تحصیلی جدید مدارس و مراکز آموزشی و حتی دانشگاه های کشور نیز به اجبار باید نحوه فعالیت خود را تغییر دهند و با تکنولوژی جدید هماهنگ نمایند. در نگاه اول همه هم نظر هستیم که شیوه آموزش حضوری برای یک موجود اجتماعی مثل انسان بسیار اثربخش تر است اما از منظر دیگر باید پذیرفت که وقتی شرایط چنین کاری مهیا نیست پس بهتر است با واقعیت کنار بیاییم و به جای آرزو کردن تلاش کنیم از شرایط موجود بهترین استفاده را ببریم. آنچه در این مسیر مهم خواهد بود سازگاری مدارس و آموزگاران و معلمان با سبک جدید آموزش است. ابراز نارضایتی و عدم تطابق با شرایط فعلی حتماً عملکرد مراکز و معلمان را تحت تاثیر قرار خواهد داد و چه بسیار مدارسی که بدلیل عملکرد نامطلوب در دوران کرونا در سال تحصیلی قبل مخاطبان و دانش آموزان خود را از دست دادند. سازگاری با شرایط فعلی از چند جهت قابل اعمال است:

الف) از نظر شیوه های تدریس و تعامل با دانش آموز و تکالیف درسی و بازخورد عملکرد (ب) استفاده بهینه از تجهیزات سخت افزاری و نرم افزاری موجود برای ارائه کار با کیفیت بالا هر دو بخش می تواند در ایجاد رضایت مخاطبان بسیار اثر بخش باشد. در ۴ ماهه آخر سال تحصیلی قبل نیز همین نگرش سازگارانه باعث شد مدارس کوچک و بی نام و نشان بتوانند گوی سبقت را از مدارس نامدار اما کم تحرک و بهت زده بر بیابند. قطعاً امسال والدین نیز در انتخاب مدرسه فرزند خود به این موضوع توجه ویژه خواهند داشت چرا که ابزارهای ناکارآمد که امکان تعامل و گفتگو و پرسش و پاسخ ایجاد نمی کند اثر پررنگی در یادگیری و جلب علاقه دانش آموزان

آموزش مجازی چه مزیت‌هایی برای ما دارد؟

امروزه محصلان به یاری فضای مجازی در جریان آموزش قرار می‌گیرند. حال باید دید که آیا چنین آموزشی به یادگیری مطلوب می‌انجامد و می‌توان با دید مثبت آن را دنبال کرد یا خیر؟

کودکان دارای اختلالات یادگیری از میزان خطر بالاتری برای داشتن مشکلات هیجانی و رفتاری برخوردار هستند. براین اساس لازم است که آن‌ها را شناسایی کرد و با برطرف نمودن اختلالاتشان از بروز سایر مشکلات جلوگیری کرد.

نامبرده و چگونگی شناسایی آن‌ها پرداخته می‌شود. در بیشتر موارد شروع اختلالات یادگیری در فاصله زمانی پیش از دبستان تا کلاس سوم مشخص می‌شود. شروع پیش از کلاس اول معمولاً نشانگر نوعی تأخیر رشدی در زبان، تأخیر در یادگیری مفاهیم جدید در خانه و یا تأخیر در عملکرد، در مقایسه با همسالان مهدکودکی و پیش‌دبستانی است. شروع اختلالات یادگیری در اوایل ورود به مدرسه معمولاً به شکل در انجام تکالیف مدرسه معلوم می‌شود. در این زمان اغلب

اختلالات‌های یادگیری تقریباً در ۵ تا ۱۰ درصد جمعیت جوامع وجود دارد و نسبت پسران به دختران ۲ به ۱ تا ۴ به ۱ است. شناسایی کودکانی که اختلال یادگیری دارند. کار بسیار دشواری است و به سادگی نمی‌توان آن‌ها را تشخیص داد. برخی معلمان و اولیا به غلط ضعف تحصیلی و یادگیری را مترادف با اختلالات یادگیری می‌دانند. در صورتی که چنین تفکری نادرست است و ضعف کودکان در یادگیری دلایل بسیاری دارد. به عنوان مثال بخش عمده‌ای از دانش‌آموزان ضعیف، اختلال

دانش‌آموزانی که دارای اختلال خواندن می‌باشند، مشکلاتی در زبان دارند. در یکپارچگی دیداری- حرکتی تأخیر دارند. نارساخوان هستند. آن‌ها در پردازش واج‌شناسی یعنی در فرآیند شناسایی و دستکاری صداها (واج‌ها) در درون واحدهای صدایی بزرگتر (واژه‌ها) مشکل دارند. زمانی که این کودکان صداها را یاد می‌گیرند، توانایی آن‌ها در استفاده از صداها در مقایسه با همسن و سالان‌شان کندتر و مکانیکی‌تر است. در نتیجه کندتر می‌خوانند و خواندن آن‌ها همانند افراد بدون اختلال خواندن، ماهیت خودکار پیدا نمی‌کند.

نارسایی توجه بیش‌فعالی دارند. تقریباً یک سوم آن‌ها یک کلاس مردود می‌شوند. در حالی که از سطح هوش بالایی برخوردار هستند. علاوه بر آن افسردگی و اضطراب نیز یکی از عوامل ضعف تحصیلی می‌باشد. از این رو نمی‌توان ضعف تحصیلی را با اختلال یادگیری مترادف دانست. اختلالات یادگیری به طور کلی به سه دسته: اختلال خواندن، اختلال ریاضیات و اختلال بیان نوشتاری تقسیم می‌شود. علاوه بر این تقسیم‌بندی، اختلالات دیگری در رابطه با یادگیری مطرح شده که در مورد آن‌ها اتفاق نظری وجود ندارد. از این رو در ادامه به سه اختلال نمره‌های پایین، یادگیری ضعیف و مشکل

در برخی موارد نیز کودکان علاوه بر پردازش واج شناسی، ضعف حافظه و ضعف تصویرسازی نیز دارند. در مورد مشکلات حافظه کودک در توجه خود به خود به واژگان، خواندن و یادآوری و درک آنچه در همان زمان خوانده است، مشکل دارد. در مورد مشکلات تصویرسازی ادراک، کودک به علت ضعف در سازماندهی دیداری یا مهارت‌های غیر کلامی، در تصویرسازی آنچه خوانده مشکل دارد و نمی‌تواند مطلبی را که خوانده بفهمد. نکته قابل ذکر در رابطه با شناسایی این اختلال، بررسی ژنتیکی و خانوادگی است. تحقیقات نشان داده که ارثی بودن این اختلال در حدود ۵۰ درصد و حتی بالاتر است. در ادامه به اختلال ریاضیات و چگونگی شناسایی آن پرداخته می‌شود.

کودکانی که دارای اختلال ریاضی هستند. غالباً ضعف در محاسبه (محاسبه پریشی) دارند. در محاسبه ذهنی عملیات حسابی مشکل دارند و به حافظه و وسایل کمکی عینی وابسته هستند. این افراد گاهی راست و چپ را اشتباه می‌کنند و دست خط ناخوانایی دارند. نارسایی‌هایی در زمینه حافظه کوتاه مدت دارند. برخی از افرادی که دارای اختلال ریاضیات هستند، در تصویرسازی ذهنی و سازماندهی دیداری عملیات و فرمول‌های ریاضی مشکل دارند. فرمول‌های حفظ کرده را با سرعت فراموش می‌کنند. چنانچه عنوان شد علاوه بر اختلال خواندن و ریاضیات، اختلال بیان نوشتاری نیز موجود می‌باشد.

افرادی که دارای اختلال بیان نوشتاری هستند، توانایی پایینی در سازماندهی و ارائه اطلاعات به شکل نوشتاری دارند. در صورتی که در گفتار به سهولت می‌توانند منظور خود را برسانند. این افراد معمولاً ضعف املاء دارند و در دستور زبان، اصول نگارش و موضوع برای نوشتن نیز ممکن است مشکل داشته باشند. نوشته‌های آنها بسیار ساده و کوتاه است و به علت داشتن مشکلات دستور زبان و خطاهای اصول نگارش نمی‌توانند مطالب را به خوبی دنبال کنند. این دسته کودکان در ساز و کار نوشتن نیز مشکل دارند.

هنگام نوشتن باید به دست خط خود دقت بسیاری داشته باشند. به همین دلیل مفهومی که می‌خواهند بنویسند را فراموش می‌کنند یا به صورت مبهم بیان می‌کنند. دلیل چنین وضعیتی چندان مشخص نیست. برخی پژوهشگران علت آن را مشکل در حافظه کوتاه مدت می‌دانند و معتقدند کودکان نمی‌توانند

محتوایی را که می‌خواهند بیان کنند، به طور کامل در حافظه حفظ کنند. برخی نیز معتقدند که کودکان دارای این اختلال در درک مطلب و تولید افکار جدید مشکل دارند.

در کنار این دو دلیل برخی پژوهشگران ناتوانی کودکان در درک دستور زبان و به کارگیری آن را دلیل اختلال بیان نوشتاری می‌دانند. اختلال بیان نوشتاری را پس از کلاس اول می‌توان مشخص کرد که این تشخیص به دشواری صورت می‌گیرد و گاه معلمان و والدین نمی‌توانند آن را به خوبی شناسایی کنند، اما در پایه سوم و چهارم که کودکان به جمله‌سازی می‌پردازند می‌توان این اختلال را به خوبی شناسایی کرد و تا پایه ششم با پیگیری‌های مداوم و مراجعه به درمانگران می‌توان آن را درمان یا بهبود بخشید.

در عبارات فوق به سه دسته اختلالات یادگیری ویژگی‌ها و شیوه‌های شناسایی آنها پرداخته شد. به طور کلی یکی از معیارهای شناسایی اختلال های یادگیری، بهره گیری از آزمون های هوش و پیشرفت تحصیلی می باشد. در این رابطه معلمان یا پژوهشگران از دانش آموزان موردنظر آزمون هوش و پیشرفت گرفته و نتایج کار آنها را با گروه همسن و سال شان مقایسه می‌کنند. برای این نوع مقایسه لازم است که از آزمون هوش وکسلر، آزمون هوش استنفورد-بینه، مقیاس‌های توانایی‌های متمایز، مجموعه ارزیابی کافمن در حیطه کودکان و آزمون‌های توانایی شناختی ووکاک جانسون استفاده کرد. بهره‌گیری از آزمون‌های هوش و پیشرفت، تنها یکی از راه‌های شناسایی اختلالات یادگیری است اما این راه از اعتبار چندان بر خوردار نیست.

نتایج پژوهش‌های بسیاری نشان داده است که کودکان دارای اختلال یادگیری، از هوش متوسط و گاه بالاتر از سطح متوسط برخوردارند.

برای انتخاب مدرسه مجازی به چه معیارهایی باید توجه کنیم؟

در مدارس مجازی که ارتباط فیزیکی وجود ندارد. ما باید به چه معیارهایی برای انتخاب مدرسه دقت کنیم؟

معلمان مربوط به یک درس یا پایه به همراهی یکدیگر به تولید یا اصلاح محتوا بپردازند. آنها علاوه بر توانایی علمی برای تولید محتوا، لازم است که با امکانات فضای مجازی آشنایی کافی داشته باشند و بتوانند با بهره گیری از محتوا کلیپ‌های آموزشی مفید ارائه دهند.

شاید سوال پیش آید که چگونه می‌توان فهمید که در مدرسه مجازی‌ای، معلم قادر به ارائه چنین محتوایی هستند. در این رابطه می‌توان گفت مدرسه‌ای از چنین قابلیت‌های بهره‌مند است که معلم آن از توانایی بالایی در تدریس برخوردار باشند. با یکدیگر همراهی داشته و به صورت یک تیم عمل کنند. همچنین در آموزش در فضای فیزیکی، از ابزارهای الکترونیکی کلاس بهره گرفته باشند. در سال تحصیلی گذشته، تجارب آموزشی بیانگر این بود که معلمانی که در کلاس درس فیزیکی از امکانات الکترونیکی بهره می‌گرفتند، در کلاس درس مجازی نیز بهتر عمل کردند.

یکی از معیارها و عناصر دیگری که با توجه به آن می‌توان مدرسه مجازی را انتخاب کرد.

بهره‌گیری معلمان آن از روش‌های فعال تدریس است. تجربه نشان داده که گاه معلم محتوای مناسبی را تولید می‌کنند اما قادر به ارائه صحیح آن در فضای مجازی نیستند. زمانی که معلم نتواند در فضای مجازی به خوبی تدریس کند و ارتباط موثر برقرار نماید، دانش‌آموزان نیز رغبت به حضور و فعالیت ندارند. در این رابطه باید به این نکته توجه کرد که معلم یا معلم پایه موردنظر در فضای فیزیکی تا چه اندازه از روش‌های جدید و فعال تدریس بهره می‌گرفتند. آیا خودمدار بوده و روش‌های سنتی تدریس همچون؛ سخنرانی، پرسش و پاسخ، تکرار و مرور و... را در الویت قرار می‌دادند یا می‌کوشیدند تا با روش‌هایی همچون، بحث و گفتگو، بارش مغزی و... تمامی دانش‌آموزان را با تایید و تشویق، به فعالیت‌ترغیب کنند.

هدف، عنصر آموزشی موثری است که می‌توان از آن به عنوان معیاری مناسب برای ارزیابی مدرسه آنلاین استفاده کرد. مدیر و کادر آموزشی‌ای می‌توانند به طور موثر عمل کنند که هدف‌های مناسبی را برای آموزش در نظر گیرند.

ارتباط فیزیکی نقش مهمی در تعامل و یادگیری دارد. در مدارس مجازی چنین ارتباطی وجود ندارد. بر این اساس چنین مدرسی باید به توجه به معیارهایی سازماندهی شوند که این ضعف را جبران نموده و دانش‌آموزان را علاقمند به آموزش کنند.

در هر مدرسه و سیستم آموزشی، عناصری موجود هستند که چارچوب و ساختار آموزش را در بر می‌گیرند. زمانی که این عناصر به شکل مطلوب اجرا شوند، در هر فضایی آموزش سودمند را به دنبال دارند. عناصر آموزشی نامبرده شامل: محتوا، روش تدریس، هدف‌های آموزشی و ارزشیابی آموزشی می‌شوند. این عناصر به عنوان معیارهای ارزیابی مدارس محسوب می‌شوند. از این رو در انتخاب مدارس در فضای فیزیکی یا مجازی، می‌توان از آن‌ها به عنوان ملاک سنجش استفاده کرد.

محتوای آموزشی، یکی از مهمترین عناصر آموزشی است که برترین نقش را در راستای یادگیری ایفا می‌کند. از این رو می‌توان آن را به عنوان اساسی‌ترین معیار ارزیابی مدارس مجازی به شمار آورد. یکی از اصول اساسی که سبب جذابیت محتوا می‌شود، توجه به نیازها و علایق دانش‌آموزان است. متأسفانه محتوای مکتوب که در مدارس ما تدریس می‌شوند، از کثرت چندانیت برخوردار نیستند. این محتواها غالباً مربوط به سال‌های گذشته بوده و تمامی مفاهیم مربوط به هر پایه را در بر نمی‌گیرد. علاوه بر این انعطاف اندکی دارند. از این رو تمامی دانش‌آموزان نمی‌توانند ارتباط موثری با آن برقرار کنند. در فضای حقیقی معلم ملزم به تدریس کامل چنین محتوایی هستند و اختیار چندانیت در رابطه با تغییر آن ندارند اما در فضای مجازی، کنترل‌های بیرونی چندان حاکم نیست و معلم می‌تواند به تغییر و تولید محتوا بپردازند. بر این اساس آنها می‌توانند با در نظر گرفتن علایق و نیازهای دانش‌آموزان خود ساختار محتوا را تنظیم کنند.

چنین محتوایی قدرت جذب دانش‌آموزان را بیشتر می‌کند. جذابیت چنین محتوایی زمانی بیشتر می‌شود که معلم زبده بتواند با مشارکت هم مفاهیم اساسی را با مثال‌ها و راحل‌های قابل فهم ارائه کنند. در این رابطه مدرسی موفق‌تر عمل می‌کنند که از تیم آموزشی بهتری برخوردار باشند.

برخی مدیران تعهد بسیاری در رابطه با اهداف اسناد بالادستی و بخشنامه‌های اداره دارند و به نیازهای معلمان و دانش‌آموزان توجه اندکی می‌کنند. در چنین مدارسی معلمان نمی‌توانند در فضای فیزیکی و مجازی آزادی عمل داشته باشند و اهداف علمی و انگیزشی خود را در کلاس به کار بگیرند.

زمانی که معلم اختیار و آرامش داشته باشد می‌تواند با در نظر گرفتن فضای کلاس و سطح دانش‌آموزان خود، اهداف آموزشی‌ای در نظر بگیرد و طرح درس خود را سازماندهی کند. چنین معلمی با آزادی‌ای که در اختیار دارد می‌تواند با تغییر فضای فیزیکی به فضای مجازی اهداف خود را تعدیل کرده و برنامه منعطف‌تری در نظر بگیرد. برای این که بتوان از چنین معیاری آگاهی کسب کرد، ضرورت دارد که با مدیر، معلمان و اولیای سال‌های گذشته صحبت نموده و کسب اطلاع کرد. در این رابطه نحوه برخورد و ارتباط مدیر با پرسنل و معلمان خود تا حد بسیاری می‌تواند گویای چگونگی این معیار باشد.

ارزشیابی فراگیران، معیار آموزشی بسیار مهمی در رابطه با ارزیابی مدارس مجازی است. ارزشیابی تعدیل‌کننده یادگیری و اصلاح‌کننده آن، در مراحل بعدی آموزش است.

بهترین نوع ارزشیابی، ارزشیابی‌ای است که پیوسته باشد.

پیش از شروع فرایند آموزش صورت گیرد و تا پایان آن ادامه داشته باشد. ارزشیابی‌ای که پیش از فرایند آموزش صورت گیرد، تعیین‌کننده سطح دانش‌آموزان است که معلم با توجه به این سطح به آموزش می‌پردازد. ارزشیابی‌ای که در حین آموزش صورت می‌گیرد اصلاح‌کننده نواقص و اشتباهات یادگیری دانش‌آموزان است و فرصت بازنگری را فراهم می‌کند و ارزشیابی‌ای که در پایان کار آموزش صورت می‌گیرد. میزان یادگیری و تغییر را به طور کلی برآورد کرده و پیش زمینه‌ای برای طراحی ساختار مبحث بعدی است.

برخی معلمان تاکید بسیاری به ارزشیابی پایانی داشته و پیش از انجام آموزش و در حین آن، چندان به ارزشیابی دانش‌آموزان خود نمی‌پردازند. این روند نقش‌چندانی در ایجاد یادگیری ندارد. زمانی که آموزش به شیوه مجازی باشد این نوع ارزشیابی صدمه آموزشی بیشتری را به دنبال دارد.

چگونه می‌توان فهمید که در یک مدرسه ارزشیابی به

چه شکل صورت می‌گیرد؟

اگر در مدرسه‌ای ارزشیابی فقط به پایان کار توجه داشته باشد، معلمان در طی سال و ترم تحصیلی تنها به آزمون‌های شفاهی و مداد و کاغذی بسنده می‌کنند. مدیر معلمان را به تنظیم پوشه کار معلم ملزم نمی‌کند و معاونین نظارتی بر شیوه ارزشیابی ندارند. اما اگر مدیر از ابتدای سال تحصیلی نظارت بر شیوه‌های ارزشیابی داشته باشد و پوشه کار معلم را در طی ماه بررسی کند. معلمان نمی‌توانند همانند دوره‌های گذشته تنها به آزمون اکتفا کرده و نابرابری آموزشی را حاکم کنند. زمانی که آموزش به شیوه مجازی باشد، این نظارت به قوت می‌رسد. لازم است که مدیر و معاونان در کلاس‌های موجود در فضای شاد حضور داشته باشند و جریان کلاس و نحوه ارزیابی را مشاهده کنند.

در رابطه با معیار ارزشیابی، اولیا و دانش‌آموزان باید

به دو نکته توجه کنند:

یکی این که مدیر و معاونین مدرسه به چه میزان بر کار معلم نظارت دارند و نظارت به صورت کنترل است یا همراهی اصلاح‌گرانه و دیگری اینکه معلم از ارزشیابی پیوسته استفاده می‌کند یا ارزشیابی پایانی.

زمانی که معلم از ارزشیابی پیوسته استفاده کند، به واسطه شیوه‌هایی به ارزشیابی می‌پردازد. در ادامه به برخی از این موارد پرداخته می‌شود.

یادداشت‌برداری و گزارش‌نویسی:

یکی از روش‌های ارزشیابانه که کمک شایانی به یادگیری دانش‌آموزان می‌کند، یادداشت‌برداری و گزارش‌نویسی است. در این رابطه معلم در پایان کلاس آنلاین از دانش‌آموزان خود می‌خواهد که ویس‌های او و سایر همکلاسی‌های خود را خلاصه کرده و به صورت یادداشتی ارائه دهند یا گزارشی از کلیپ آزمایش بنویسند.

پروژه‌های گروهی و انفرادی:

در این روش معلم می‌تواند چارچوب و موضوعاتی را تعیین کرده و در اختیار دانش‌آموزان قرار داده تا با رعایت چارچوب مورد نظر به بررسی و مطالعه پیرامون موضوع بپردازند. استفاده از این روش بسیار موثر است زیرا در طی آن دانش‌آموزان به یادگیری عمیق می‌رسند.

ارزشیابی عملکرد:

عملکرد به اعمال و رفتار دانش‌آموزان اشاره دارد. در فضای مجازی معلم می‌تواند تکالیف و فعالیت‌هایی را در اختیار دانش‌آموزان قرار داده و بر اساس آن‌ها به ارزشیابی بپردازد.

نوشتن مقالات تحقیقی:

در این زمینه معلم می‌تواند به دانش‌آموزان بگوید که برای نگارش مقاله به مطالعه کتاب و نقد و بررسی مقاله‌های دیگر بپردازند و با رعایت اصول مقاله‌نویسی، نتایج کار خود را به نگارش در آورند. در این روش ضرورت دارد که دانش‌آموز از طریق ویس یا کلیپ، چگونگی انجام کار خود را بیان کند و معلم به ارزشیابی بپردازد.

پوشه کار:

این روش بسیار جامع بوده و تمامی فعالیت‌های دانش‌آموزان را به صورت مسنجم در بر می‌گیرد. از آن جایی که در پوشه کار دانش‌آموزان فعالیت‌های بسیاری انجام می‌دهند، به خوبی می‌توانند توانایی‌ها و تفاوت‌های فردی خود را نشان دهند. برخی از دانش‌آموزان نمی‌توانند در آزمون‌های شفاهی و کتبی، توانایی‌ها و یادگیری‌های خود را به نمایش بگذارند و همیشه نمره پایین گرفته و بر اساس همین نمره ارزش‌گذاری می‌شوند. در حالی که در پوشه کار با توجه به مجموعه کارها، ارزشیابی و ارزش‌گذاری انجام می‌شود. در فضای مجازی نیز هر دانش‌آموز یک پوشه کار الکترونیکی دارد.

در عبارات فوق به برخی از مهمترین شیوه‌های ارزشیابی در کلاس‌های مجازی پرداخته شد. بهره‌گیری از چنین روش‌هایی یا روش‌هایی مشابه به آن‌ها می‌تواند به ما اطمینان بدهد که آموزش مجازی تا حد بسیاری به هدف‌های خود دست یافته است و مدرسه‌ای که در کلاس‌هایش به این شیوه به ارزشیابی توجه می‌شود، می‌تواند نقش به سزایی در پیشرفت و یادگیری دانش‌آموزان خود داشته باشد.

برخی مدیران تعهد بسیاری در رابطه با اهداف اسناد بالادستی و بخشنامه‌های اداره دارند و به نیازهای معلمان و دانش‌آموزان توجه اندکی می‌کنند. در چنین مدرسه‌ای معلمان نمی‌توانند در فضای فیزیکی و مجازی آزادی عمل داشته باشند و اهداف علمی و انگیزشی خود را در کلاس به کار بگیرند.

زمانی که معلم اختیار و آرامش داشته باشد می‌تواند با در نظر گرفتن فضای کلاس و سطح دانش‌آموزان خود، اهداف آموزشی‌ای در نظر بگیرد و طرح درس خود را سازماندهی کند. چنین معلمی با آزادی‌ای که در اختیار دارد می‌تواند با تغییر فضای فیزیکی به فضای مجازی اهداف خود را تعدیل کرده و برنامه منعطف‌تری در نظر بگیرد. برای این که بتوان از چنین معیاری آگاهی کسب کرد، ضرورت دارد که با مدیر، معلمان و اولیای سال‌های گذشته صحبت نموده و کسب اطلاع کرد. در این رابطه نحوه برخورد و ارتباط مدیر با پرسنل و معلمان خود تا حد بسیاری می‌تواند گویای چگونگی این معیار باشد.

ارزشیابی فراگیران، معیار آموزشی بسیار مهمی در رابطه با ارزیابی مدارس مجازی است. ارزشیابی تعدیل‌کننده یادگیری و اصلاح‌کننده آن، در مراحل بعدی آموزش است.

بهترین نوع ارزشیابی، ارزشیابی‌ای است که پیوسته باشد. پیش از شروع فرآیند آموزش صورت گیرد و تا پایان آن ادامه داشته باشد. ارزشیابی‌ای که پیش از فرآیند آموزش صورت گیرد، تعیین‌کننده سطح دانش‌آموزان است که معلم با توجه به این سطح به آموزش می‌پردازد. ارزشیابی‌ای که در حین آموزش صورت می‌گیرد اصلاح‌کننده نواقص و اشتباهات یادگیری دانش‌آموزان است و فرصت بازنگری را فراهم می‌کند و ارزشیابی‌ای که در پایان کار آموزش صورت می‌گیرد. میزان یادگیری و تغییر را به طور کلی برآورد کرده و پیش‌زمینه‌ای برای طراحی ساختار مبحث بعدی است.

برخی معلمان تاکید بسیاری به ارزشیابی پایانی داشته و پیش از انجام آموزش و در حین آن، چندان به ارزشیابی دانش‌آموزان خود نمی‌پردازند. این روند نقش‌چندانی در ایجاد یادگیری ندارد. زمانی که آموزش به شیوه مجازی باشد این نوع ارزشیابی صدمه آموزشی بیشتری را به دنبال دارد.

